

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja



XXXIV. évfolyam 12. szám

2024. december

ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK!

A világosság a sötétségben fénylik

Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és az Ige Isten volt. Ő kezdetben Istennél volt. Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött. Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága. A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be. (Jn 1:1-5)

Bevallom, én nem szeretem a téli sötétséget. Amikor reggel elkezdődik a nap, még sötét van, és mire az ember befejezi a munkát, már ismét sötétség borít mindent. De ahogy közeledik a karácsony valami mégis megváltozik: a sok díszkivilágítás, fényfüzér, amelyek ilyenkor megjelennek utcáinkon, ablakainkban, erkélyeinken vagy az adventi koszorú gyertyái mégis elviselhetővé teszik, sőt megszépítik a sötétséget.

„A világosság a sötétségben fénylik”. Erre emlékeztetnek minket a karácsonyi fények. Mert mi van a világosságban? Ha világos van, akkor minden egyértelmű. Minden pontosan úgy látszik, amilyen. A világosságban tisztán látjuk magunk körül a dolgokat. A világosság le is leplez: nyilvánvalóvá lesznek olyan dolgok is, amiket elrejténénk. A vi-

lágosság célt is mutat. Gondoljunk csak a világítótoronyra, amely egyértelműen mutatja a hajósoknak, merre kell tartaniuk.

Jézus egyszer azt mondta magáról „Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága” (Jn 8:12). Jézus azért jött, hogy ő legyen a világosság ebben a sötét világban. Hogy megvilágítsa az igazságot és leleplezze a hazugságot az életünkről, és egyben utat mutasson az Atyához.

Karácsonykor ennek a világosságnak a megjelenését ünnepeljük. Jól jelképezi ezt az időpont is: ahogy a téli napfordulón túl vagyunk, és immár hosszabbodnak a nappalok, egyre inkább a világosság lesz úrrá a természetben. Ugyanígy, ha megismerjük és követjük Jézust, a megváltónkat, a világosság lesz úrrá az életünkben. Sőt, mi magunk is a világ világosságává leszünk (Mt 5:14-16), ha Jézus fényét visszatükrözve nyilvánvalóvá lesznek jó cselekedeteink.

Azt kívánom minden olvasónak, hogy ezen a karácsonyon ne csak az ünnepi fényekben gyönyörködjön, hanem valóságosan tapasztalja meg azt a világosságot is, ami Jézusban jelent meg.

Kántor Kornél

Most is a „teljes dél” felé

Hajnalom, Jézus, Utam, Énekem!
 áldalak, hogy felragyogtál nekem,
 új élet ezertitkú reggele!
 Indulhattam a ”teljes dél” fele
 sugaras, boldog hajnali úton!
 Lehet az is rögös, nehéz, tudom.
 Lehet az is fárasztó, meredek.
 Fedhetik fénylő eget fellegek.
 De a felhők mögött is ott a nap,
 és újra áttörnek a sugarak.
 Nappal is gyötörhetnek szenvedések.
 Jaj, a botlások! Jaj, az elesések!
 Ha rám nem ragyog bocsánatod fénye,
 botladozó lábam célt sosem érne.
 Elborítaná az ítélet árnya,
 és az éjszaka sötétsége várna.

De fényed elúzi az árnyakat,
 s új szolgálathoz új erő fakad,
 hiszen Te győztél éjszakám felett!
 Megyek a ”teljes dél” felé veled.

Túrmezei Erzsébet

Csak jólét!

Múlik az idő, vége az évnek. Ahogy az idő halad, egyre jobban vágyakozunk mindig többre, jobbra, gazdagodásra, hírnévre, és mindenre, amit összefoglal a közismert „jólét” fogalom. Azt viszont, hogy fölismerjük milyen szintű a jólétünk, legfeljebb összehasonlításokkal próbáljuk megközelíteni. A lehetőségek határai kényszerítése között. Nincs számszerűsítő, pontos értékelésünk.

Éppen most olvastam egy korábban ismert világfi, nagyszerű tehetség, óriási innovatív készség, siker, kitüntetés, címek, rangok tulajdonosának szavait: „Az ember megszületik valahol, felnevelkedik és elkezd keresni a helyét. Keresi egész életében. Egyszer csak megtalálja, de nem foglalhatja el, mert meghal.”

Valamit mindig elérünk. Ne is gondoljuk, hogy bármit elértünk volna.

Isten kegyelme adta. Rádolgoztunk, készültünk, verejtékeztünk érte, – mindez igaz lehet, mégis bármi legyen Isten ajándéka, az erőt, az ötletet, a tervezés és a megvalósítás minden munkáját, Isten működő kegyelme segítette elő. Legyen az értéke sok vagy kevés, mára való falat kenyér, messze minden dicsekedésre, határtalan sikerre. Fogyaszd el a kenyeredet imádsággal és Isten iránti köszönettel. Lehet, hogy holnapra, már több lesz, de az is „adatik”. A szerény kezdet sem ok a zúgolódásra, kedvünk vesztésére, ingerült követelésre. Értékelnünk kell jámbor hittel Isten adományát, és bizakodnunk lehet, hogy a helyünkön vagyunk, bár a cél még távolinak tűnik.

A zúgolódás, követelés, elégedetlenség növeli a tényleges összeütkezések valószínűségét. Minél feljebb jut az ember, számolnia kell, hogy miként jön majd le onnan. A magas cél elérése után a lefelé vivő út megtétele olykor nehezebb, mint a feljutás. Mindent elveszthetünk, jobb lett volna soha meg sem ismereni a sikert, mert az elvesztés fájdalmas.

Természetesen kevés egy óvás, valami tényleges tanácsot is adnom

kell ahhoz, hogy mit kezdjen az ember az életével. Vesse fel, mit tett ő mások boldogulásáért? Mit javított a hátrányos helyzetűeken, a büntetésük letelte után a munkás társadalmi életbe illeszkedés sikere érdekében.

Ma sokkal könnyebb iskolai végzettségre szert tenni, mint régebben. Többször hallottam, hogy diszlexiás érettségizett, de olvasni nem tud, ami írás ismerő társadalmunkban óriási hátrány. Az édesanyja egy teljesen szakképzetlen, bár iskolázott embert kért fel, aki a fiút 3 hét alatt türelemmel és szeretettel nagyszerű olvasóvá tette. Más egy kitűnő képességű szobor restaurátornak mutatott be, aki 16 évesen öngyilkosságot tervezett. Imádkoztak vele. Ez segített. A férfi Európa-hírű művész lett, és már rég elmúlt hetven éves. Angol kvékerek kerültek kapcsolatban egy sereg menekülttel. Egymás szavát nem értették.

Kerékpártúrára hívták meg őket. Két kerékpárt toltak a helyszínre. Előbb estek-buktak, de megtanultak kerékpározni. Mikor már jól ment és érezték új barátaik szeretetét, sőt utóbb a kerékpárokat is megkapták, a ténfergés helyett szállító- munkásokká váltak. Így futottak a jó szerencse kitért karjai közé.

Híre kelt, hogy egy 25 éves büntetésből melyik nap szabadul egy rab, akit reggel 6-kor egy szűk kis börtönkapun keresztül engedtek ki. Senki sem fogja várni. A felesége elvált tőle, a gyerekeivel elköltözött. Egy hívő közép vállalkozó iparos mindezekről tudomást szerzett, és ő várta az egykori fegyencet a kapuban. Aki azt fontolgatta éppen,

hogy a kaputól jobbra, vagy balra tűnjön el. A vállalkozó bemutatkozott neki, felajánlotta segítségét és munkát is ajánlott. Ő elfogadta. Egy templomban találkoztam vele. „Ha egyszer meglát még a fiam – mondta – ne lásson az apjában bűnözőt, hanem egy bűnös embert, aki elfogadta Krisztust és az életet”.

Szebeni Olivér

KARÁCSONY FÉNYE

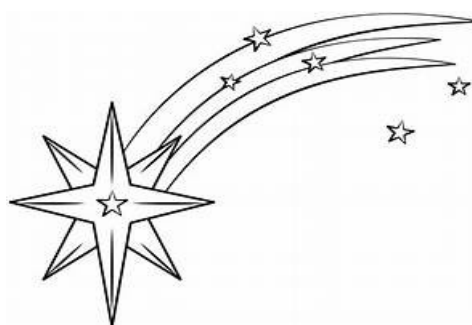
Rejtett reményt nem öl most úgy kétség, mint máskor, mert az Isten átkarol, eloszlik bú, fásult közöny, sötétség. ha gyertya gyúl a gyantás ágakon.

E vak világ örök Világossága így gyúlt ki egykor Betlehem egén, s Advent nagy üdvígéretét beváltva, ma is reményt ragyogva kél e fény.

Bűnös szívekre hogy kegyelmet hintsen, az emberért lett emberré az Isten! Mindent megtett tehát ő, ember, érted!

Mindent, mit égen, s földön lehetett... Tégy érte te is, akkor megérted: karácsony fénye égi szeretet.

Balogh Miklós



Gyülekezeti életképek, beszámolók**Hálaadó nap és jubileumi ünneplés a József utcában**

Igazi örömnep volt november harmadika. Nagy izgalommal érkeztem a gyülekezetbe a szervezők által kért fényképpel, dallal és hálakommal. Csupán már attól feltöltődött a szívem, hogy tömött padsorok voltak előttem sok visszlátogató testvér arcával. Külön hálás vagyok, hogy ilyen sokan jelen lehetünk, még különlegesebb volt így egységben ünnepelni. Szeretném már az elején kifejezni megbecsülésemet a vasárnapi szolgálatokat előkészítők felé, mindannyiunknak sokat adott a munkátok és igazi áldásban részesülhettünk általa. Csak úgy, mint a bizonyosságtevők, zenészek, énekesek, igehirdető által. Egész délelőtt azt éreztem, hogy minden, ami történik, az kedves nekem és kedves Istennek is. Olyan jó volt hallgatni a történeteket, emlékezéseket. Gondolkodtam magamban, hogy kit emelnék ki és milyen emléket osztanék meg vele kapcsolatban, de összességében az fogalmazódott meg bennem, hogy a gyülekezet egészéért vagyok végtelenül hálás. Mert történhet bármi, felújítják az épületet, lehetünk 5-en vagy 500-an, jöhet új lelkipásztor vagy legyünk éppen a keresés fázisában, a József utca minden valaha volt tagjával együtt a családom és az otthonom. Ezen semmi sem változtathat, benne a múltam, és ezáltal a jövőm biztos alapja. Olyan

összetartozási erő járt át ezen a délelőtt, amit kevésszer realizálok a mindennapokban. Emellett a csodás érzés mellett Isten ígéje és Jézus jelenléte is közel került hozzám az igehirdetéssel és dicsőítéssel. Az Úrvacsora vételére szomorúan kevésszer vagyok ennyire tisztán kész, mint ahogyan a lelkem megérkezett ezen az alkalmon. Krisztus áldozatának az életünkre vonatkozó aspektusairól hallhattunk tanítást, amit olyan személyesen éltem át, hogy még magamat is megleptem hangos imádkozással. Egyszerűen indult a lelkem a testvérekkel együtt lenni Isten előtt. Tudom, hogy ez sokaknak természetes, az én gátlásaimat viszont ez a pillanat törte át, hála ezért is. Köszönjük a gyülekezet szorgos tagjainak, akik elképesztő ebédrel készültek számunkra. Békés hangulatban folytathattuk beszélgetéseinket az asztal mellett, mi meg is említettük magunk között, hogy egyszerűen túl jó dolgunk van. Mondanám, hogy örülnék, ha minden vasárnapunk így nézne ki, de akkor sosem lehetne különlegesebbé tenni egy-egy ünnepi alkalmat. Még egyszer köszönjük és köszönöm mindenkinek a hozzájárulását ehhez a naphoz, és hogy vagyunk egymásnak. Isten éltesse sokáig gyülekezetünket, énekkarunkat, imaházunkat és a hálát a szívünkben.

Szell Dorina



Megszületett



2024. november 05.-én Kántor Barnabás és Katona Rebeka Kántor Csenge Panna nevű gyermeke:
3570G 53cm

Innen – onnan

KARÁCSONYI EMLÉK

Charie Chaplin írja: - Azt hiszem, akkor éltem át legszebb Karácsonyi élményemet, amikor fiaim öt, és hétévesek voltak. Gyönyörű karácsonyfát díszítettem fel nekik, rengeteg ajándékot halmoztam a fa alá, és egyáltalán, lelkes buzgalmamban összehordtam mindent, ami szem-szájnak ingere lehetett. Nagyon büszke voltam művemre. Mielőtt a fiúkat behívtam, behúzódtam a másik szobába, és elbújtam a függöny mögött. Így akartam élvezni a hatást. Egyszerre halk lépteiket és sutogó hangot hallottam. Kilestem. Két fiam állt ott ünnepi ruhában, közrefogva két szutykos kis utcagyereket, akik tágra nyílt szemmel bámultak. Bobby megszólalt: - Ha éhes vagy, vegyél magadnak valamit innen! Ez itt mind a miénk. Fiaim teletömték a vendégek zsebeit cukorkával, marcipánnal és dióval.- Akarod talán azt a puskát? - kérdezte idősebb fiam. - Csak vedd el nyugodtan! Mi kapunk másikat is, ha

kell. Nesze, vidd el, de csendesen, nehogy apa meglásson!... És ebben a pillanatban vettem észre engem. Megijedtek. Félénken pislogtak rám. Végül is Bobby, a bátrabb szólalt meg:- Tudod apa, ezek a gyerekek semmilyen ajándékot nem kaptak ma, ezért mi adtunk nekik a magunkéból. Ugye, nem haragszol? Nem haragudtam. Sőt. Nagyon örültem. Nekem ez a legszebb Karácsonyi emlékem.

Közölte: Huszta Anni

NÉZD NÉPED ÁRVA VOLTÁT

Nézd néped árva voltát
Lásd,Uram,mily szegény:
Éj mélyén rója útját,
Már fogytán a hit, s remény.
Ó,küldd a Messiást,
Hogy üdvözítse néped!
Mint hajdan megígérted:
Küldd Dávid várt Fiát!

Így szól az Úr, az Isten:
Az új nap ím feljő
És Jesse Ősi törzsén
Majd zöldül+új vessző!
Én népem vigadj már,
A béke Fejedelme,
Szent bölcsesség fölkentje
Ím ajtód előtt vár!

Szak Antal

A LEGEMLÉKEZETEBB VENDÉGLÁTÓ

Pedro Arrupe vendégként érkezett egy Latin-Amerikai külváros nyomornegyedébe, ahol a templomban

beszél az ott élő, szegény embereknek. A végén, kifelé jövet egy különösen nagydarab férfi szólította meg: - Atya, szeretném meghívni az otthonomba. - Elfogadja? Arrupe mit sem sejtve bólintott. Elindultak mindketten, és ahova érkeztek, az nem volt más, mint egy félig leomlott kunyhó. A vendéglátó egy rozoga székbe ültette Arrupe-t.- Szeretném, ha együtt néznénk a naplementét, ha együtt gyönyörködnénk benne! - kérte a férfi. Egy félóra így telt el csendben, ahogy mindketten a lassan eltűnő napkorongot nézték. Miután lement a nap, a férfi örömtől könnyes arccal Arrupe felé fordult, és úgy magyarázta: - Kimondhatatlanul hálás vagyok azért, amit a közösségnek mondott, és ezért akartam az egyetlen ajándékomat adni, hogy osztozzunk a gyönyörűséges lemenő nap látványában. Még egy kicsit beszélgetek, aztán búcsúzóul megszorították egymás kezét. Arrupe igyekezett gyorsan távozni, mert érezte, hogy a zokogás fogja rázni, ha még marad. Ahogy ment, egyetlen örömtől hálás gondolat és érzés zakatolt benne: - Még sosem találkoztam ilyen meleg, ajándékozó szívvel!

Közölte: Huszta Anni

Mondd el!

Mielőtt eloltod a gyertyát,
s elmúlik a karácsonyi láz,
tégy számadást újra magadnak;
Épült-e benned a lelki ház?

Mondd el... Mondd el, ha nem is kérdik,
hogyan találkozásod volt vele

S ebben az áldott karácsonyban,
számodra is volt üzenete.

Mondd el, hogy gazdagabb lettél,
s Benne hited szárnyakat kapott,
és cserébe a rossz szívedért,
önmagából egy részt adott!

Mielőtt eloltod a gyertyát,
és becsukod csendben Bibliád,
köszönd meg mindnyájunk nevében,
- az első karácsony éjszakát!

Tamaska Gyula

A türelem és kitartás hatása az életre

Egy ember a kertjében, az egyik bokor ágán megpillantott egy bábót. Remélte, hogy tanúja lehet egy pillangó születésének, így nem bántotta, hanem időről-időre visszatért hozzá, várva, hogy mi történik vele. Egy napon egy kis hasadék nyílt a bábón. Emberünk leült, és több órán át figyelte a születő pillangó küzdelmét, ahogy az igyekszik szétfejszíteni a bábót és kipréselni testét az aprócska résen. Aztán a mocorgás egyszer csak abbamaradt, mint ha képtelen volna megbirkózni a hatalmas feladattal. Úgy látszott, feladta. Az ember elhatározta, hogy segít a küszködő állaton; hozott egy ollót, mellyel lefejtette a báb szorongató darabjait a testről, hogy könnyen ki tudjon jönni belőle. A pillangó azonnal ki is szabadult; azonban a teste nagyon duzzadt volt, a szárnyai pedig aprók és aszottak. Az ember tovább figyelt. Arra számított, hogy a pillangó szárnyai bármelyik pillanatban

megnőhetnek akkorára, hogy már elbírják a test súlyát; hamarosan kinyílnak és a pillangó boldogan elrepül. Azonban hiába várt – ez sosem történt meg. A pillangó egész hátralévő életét a földön kúszva élte le. Soha nem vált képessé a repülésre. Amit emberünk jó szándékában, kedvességében és sietségében nem értett meg, az volt, hogy a szorongató báb, és a lassú, hosszú küzdelem, melyet a születő pillangó folytat az abból való kijutásért, elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy a rovar duzzadt testének nedveit átpréselje a szárnyakba. Szorult helyzete és küzdelme a teljes élet záloga – mert szárnyai csak így tudnak megtelni étellel, és válnak elég erőssé a repüléshez. Néha pont a küzdelmeinkre van szükségünk ahhoz, hogy kiteljesedettebb életet élhessünk. Ha nehézségek nélkül járnánk az életünk útját, az fogyatékosná tenne minket: nélkülük sosem lennénk olyan erősek, hogy képessé váljunk szárnyalni.

Forrás: internet

Gondolatok

➤ "A szeretet az a szívnek, ami a virág a rétnak. A virágok betakarják a földek sivár helyeit is, körül ölelik a sziklát. Kinőnek még a fák gyökerei között is. Betakarják a föld sebzett felszínét, az agyagos, sivár földeket a dicsőség és magasztosság palástjával öltöztetik fel, pazarló szépségben. Ugyanúgy takarja be a szeretet az emberi ter-

mészet durva, sebzett helyeit is." (E.W.Kenyon)

➤ "Ha az ember megszabadul az önzéstől, önkéntelenül felébred benne a közösség iránti szeretet." (Tommaso Campanella)

➤ "A szeretet kicsalogatja a lelket a bűvőhelyéről." (Zora Hurston)

➤ "Szereteteddel szenteld meg a jelened... Jeleneddel szenteld meg szereteted..." (Simon András)

➤ "Add Istennek, imáidnak azokat a gyöngyeit, amelyek saját szíved bányájának mélyén fekszenek!"

➤ "Az ajándék lényege a szeretet. Az örömszerző szeretet válik tárggyá, testesül meg benne, s értékét nem az hordozza, mennyit ér valami tárgy, hanem az, hogy mekkora az a szeretet, amely mögötte áll!" (Ravasz László)

➤ Ha elcsendesedek, rájövök arra, hogy nekem kell ajándékká válnom. Minden földi tárgy csak foglalta lehet önmagam tudatos odaajándékozásának. (Böjte Csaba)

➤ "Amit a pásztor látott, azt mi is megláthatjuk... mert ez igaz, mint ahogy én látlak téged, és te látsz engem. És nem a gyertyáktól, nem a lámpáktól függ, nem a holdvilágtól, avagy a napfénytől függ, hanem az a legfontosabb, hogy olyan szemünk legyen, amely meglátja az Úr dicsőségét." (Selma Legerlof)

Gyerekszám

Miért ne vitatkozz a gyerekekkel?

Egy kislány a bálnákról beszélget a tanárával. A tanár azt magyarázza, hogy a bálna nem tudja lenyelni az embert, mert az igaz, hogy egy nagy emlős, viszont nagyon kicsi a torka. A kislány azt válaszolja, hogy Jónást is egy bálna nyelte le! A tanár idegesen ismétli, hogy a bálna nem tudja lenyelni az embert! Ekkor a kislány így szól: - Amikor a mennyországba kerülök, megkérdezem Jónást. - És mi van, ha Jónás a pokolba került? - kérdezi a tanár. - Hát akkor majd megkérdezed te! - Válaszolja a kislány.

Gyülekezetünk betegei

Almádiné Tóth Katalin	Soltész László
Husza Tiborné	Sovjural Emma
Janó Pál és neje	Stubnya Tiborné
Juhász Gyuláné	Szabó Istvánné
Kiss Emil	Sziksza Lajosné
Kovács Lászlóné	Szlepák- Kiss Tamara
Lőrincz-Szlepák Otília	Veress Sándor és neje
Németh Györgyné	Vékony Józsefné
Puskás Zoltán és neje	Vida Sándorné

"Higgyétek, hogy mindazt, amit imádságban kértek, megkapjátok, és megadatik nektek." (Márk 11:24)

Gyülekezetünk idős, beteg, megfáradt testvéreit hordozzuk imádságainkban. Lehetőségeink szerint látogassuk őket. Beszélgessünk, imádkozzunk velük, értük. Egy telefonhívás, pár soros levél, ígés kártya is nagy örömet okoz számukra.



Hirdetés

Szeretettel jelezzük a Testvéreknek, hogy adományaikat elektronikus utalással is megküldhetik a Gyülekezet számlaszámára. Missziós adakozást: OTP bank

Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet számlaszáma: 11708001-20052126-

Budapest József Utcai

Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

„Folyóirat” rovatban is olvasható

újságunk!

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

Szerda este 18:00 bibliaóra

utána énekóra